

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел./факс: 255-49-02

№ 06-22/14-445 (190894)

" 14 " вересня 2014 р.

Венецькому А.Б.

Шановний Аркадію Бенедиктовичу!

Ви ініціювали петицію під назвою «Офіційне впровадження закону про дозвіл одностатевого шлюбу».

В установленій Законом України «Про звернення громадян» строк ініційована Вами петиція не набрала необхідної кількості голосів на її підтримку і відповідно до цього Закону (стаття 23-1) розглядається як звернення громадян.

За дорученням Першого заступника Голови Верховної Ради України Геращенко І.В. дане звернення було розглянуто в Комітеті з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин в межах предмету відання.

З приводу порушеного питання повідомляємо наступне.

Відповідно до статті 51 Конституції України шлюб ґрунтується на вільній згоді жінки і чоловіка. Сімейним кодексом України визначено поняття шлюбу - шлюбом є сімейний союз жінки та чоловіка, зареєстрований у органі державної реєстрації актів цивільного стану (стаття 21).

У Плані дій з реалізації Національної стратегії в сфері прав людини на період до 2020 року, затвердженому Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2015 року №1393-р. зокрема, підпунктом 6 пункту 105, передбачено розроблення та подання на розгляд Кабінету Міністрів України законопроекту про легалізацію в Україні зареєстрованого цивільного партнерства для різностатевих і одностатевих пар з урахуванням майнових і немайнових прав, зокрема володіння та наслідування майна, утримання одного партнера іншим в разі непрацездатності, конституційного права несвідчення проти свого партнера.

Разом з тим, у звіті про стан виконання Плану дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини за період 2017 року, розміщеному на сайті Міністерства юстиції України щодо підпункту 6 пункту 105 зазначено: «Виконання не можливе». Обґрунтовується це великою кількістю звернень до Міністерства юстиції від обласних, міських, районних у містах рад, громадських

і релігійних організацій стосовно неприйнятності і зупинення виконання Плану дій у частині підпункту 6 пункту 105.

Стосовно висловлених Вами зауважень щодо трудової дискримінацію, то варто наголосити, що у Кодексі законів про працю України закріплена рівність трудових прав громадян України. Забороняється будь-яка дискримінація у сфері праці, зокрема порушення принципу рівності прав і можливостей, пряме або непряме обмеження прав працівників залежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, гендерної ідентичності, сексуальної орієнтації, етнічного, соціального та іноземного походження, віку, стану здоров'я, інвалідності, підозри чи наявності захворювання на ВІЛ/СНІД, сімейного та майнового стану, сімейних обов'язків, місця проживання, членства у професійній спілці чи іншому об'єднанні громадян, участі у страйку, звернення або наміру звернення до суду чи інших органів за захистом своїх прав або надання підтримки іншим працівникам у захисті їх прав, за мовними або іншими ознаками, не пов'язаними з характером роботи або умовами її виконання (стаття 2¹).

З повагою

Голова Комітету

Г.М. Немиря